

Fiat voluntas tua! (Facă-se voia ta!)

Scris de George Petrovai

Duminică, 29 Aprilie 2012 21:42 - Ultima actualizare Luni, 30 Aprilie 2012 05:37

Fiat voluntas tua! (Facă-se voia ta!)

Actul I

Adam și Eva în grădina Edenului, îndată după săvârșirea păcatului.

Scena1

Glasul Domnului:

O, voi mișei fără de minte,

vicleni ortaci ai ispitirii,

ce voia Mea ați necinstit-o

Fiat voluntas tua! (Facă-se voia ta!)

Scris de George Petrovai

Duminică, 29 Aprilie 2012 21:42 - Ultima actualizare Luni, 30 Aprilie 2012 05:37

ca servi să-i fiți neascultării,

aflați că dup-această faptă

o altă viață veți avea –

sunteți nedemni de nemurire,

așa că morții vă voi da!

Veți părăsi fără zăbavă

Edenul cu grădina lui,

ca-n chin și trudă să aflați

tristețea efemerului.

Fiat voluntas tua! (Facă-se voia ta!)

Scris de George Petrovai

Duminică, 29 Aprilie 2012 21:42 - Ultima actualizare Luni, 30 Aprilie 2012 05:37

N-ați vrut ca *noi* să fiți eterni,

deși ați fost avertizați –

veți ști ce-nseamnă suferința,

ca ce-ați pierdut să regretați.

Iar cel cu care-ați uneltit

- Ispititorul fără leac –

ca umbra-l va-nsoți pe om

din clipa asta până-n veac

- acel moment al judecății

Fiat voluntas tua! (Facă-se voia ta!)

Scris de George Petrovai

Duminică, 29 Aprilie 2012 21:42 - Ultima actualizare Luni, 30 Aprilie 2012 05:37

ce doar de Mine-i cunoscut –

și ne-ncetat se vor lupta

știind că este-un Absolut,

doar El capabil să oprească

a răului înverșunare,

astfel ca dreptii să acceadă

la liniște și mântuire.

Scena 2

Adam și Eva sunt foarte speriați de cele auzite.

Adam:

(cu năduf)

Doar tu, femeie preavicleană,

pentru bucluc ești vinovată!

Mai bine nu te zămisleai

decât s-o pat cu-așa netoată...

Cum naiba te-ai lăsat momită

să iei din pomul interzis,

Fiat voluntas tua! (Facă-se voia ta!)

Scris de George Petrovai

Duminică, 29 Aprilie 2012 21:42 - Ultima actualizare Luni, 30 Aprilie 2012 05:37

când ni s-a spus cu strășnicie

că rodul lui nu ni-i permis?!

Ba și mai și, mi-ai dat și mie

să mușc din mărul otrăvit,

ca vina să o poți divide

pentru-al tău gest nesocotit.

Eva:

(cu dispreț)

Mai ai obraz să strigi la mine

Fiat voluntas tua! (Facă-se voia ta!)

Scris de George Petrovai

Duminică, 29 Aprilie 2012 21:42 - Ultima actualizare Luni, 30 Aprilie 2012 05:37

când știi prea bine cum a fost?

De-ai fi bărbat cum te pretinzi,

pe șarpe l-ai lua la rost.

El, spirit mlădios în voce,

mai insistent ca un păcat,

m-a îndemnat ca fără teamă

să iau din pom, și am luat.

Nu cred să fie vreo ființă

care să-i poată rezista.

Fiat voluntas tua! (Facă-se voia ta!)

Scris de George Petrovai

Duminică, 29 Aprilie 2012 21:42 - Ultima actualizare Luni, 30 Aprilie 2012 05:37

(cu un dram de nostalgie)

I-am rezistat cât am putut,

dar e o dulce piază-rea...

Adam:

(își pune mâinile în cap și geme sfârșit)

O, Doamne, ce mai ticăloasă

fără rușine de păcat!

În loc să-și plângă-n hohot fapta,

ea vrea cu dracu să mă bat...

Scena 3

Apare **Ispititorul** cu trup de șarpe și cap de arhanghel:

Preascumpii mei, ce bine-mi pare

că vă-ntâlnesc pe amândoi!

Am auzit acea sentință

și m-am grăbit să fiu cu voi,

ca să vă spun că nu-i o dramă

Fiat voluntas tua! (Facă-se voia ta!)

Scris de George Petrovai

Duminică, 29 Aprilie 2012 21:42 - Ultima actualizare Luni, 30 Aprilie 2012 05:37

a noastră din Eden plecare –

Pământu-i mare și ne-așteaptă

să-l călărim fără cruțare.

Al meu e tot acest rotund

cu ape, munți și largi câmpii;

veți constata c-aici vi-i locul,

căci numai astfel veți fi vii

în gânduri, fapte și-aspirații,

iar nu-n Eden – o zonă fadă

cu interdicții și pedepse,

Fiat voluntas tua! (Facă-se voia ta!)

Scris de George Petrovai

Duminică, 29 Aprilie 2012 21:42 - Ultima actualizare Luni, 30 Aprilie 2012 05:37

unde doar robii vor să şadă...

E drept că nu va fi uşor

să vă produceţi toate cele,

după ce-n rai aţi trândăvit

şi v-aţi format deprinderi rele.

Dar n-aveţi teamă, sunt cu voi

şi vitregia vom învinge,

ca din ţărână să răsară

o dragoste ce nu se stinge.

Fiat voluntas tua! (Facă-se voia ta!)

Scris de George Petrovai

Duminică, 29 Aprilie 2012 21:42 - Ultima actualizare Luni, 30 Aprilie 2012 05:37

(Adam și Eva se relaxează vizibil și pe fața femeii chiar apare o umbră de zâmbet.)

Ispititorul îi privește cu mulțumire vicleană și continuă:

În schimbul dărnicii mele,

vă cer o justă chezășie:

Să dați uitării Paradisul

și să vă-nchinați doar mie!

(Văzând că fețele celor doi se alungesc, el adaugă repede):

Fiat voluntas tua! (Facă-se voia ta!)

Scris de George Petrovai

Duminică, 29 Aprilie 2012 21:42 - Ultima actualizare Luni, 30 Aprilie 2012 05:37

E timp destul de parafări

după uşcheala din grădină...

Căci, dragii mei, mari transformări

v-aşteaptă-n suflet şi-n inimă,

alunecând ca-ntr-un coşmar

prin suplul timpului tunel,

ce leagă-n tot armonios

lumi paralele fel de fel...

Mai bine însă mă opresc

să debitez anticipări

Fiat voluntas tua! (Facă-se voia ta!)

Scris de George Petrovai

Duminică, 29 Aprilie 2012 21:42 - Ultima actualizare Luni, 30 Aprilie 2012 05:37

și către poartă ne-ndreptăm

ca să zburăm spre alte zări.

Se îndreaptă toți trei spre poarta păzită de un arhanghel cu paloșul de foc în mână.

Poarta se deschide pentru a-i lăsa să iasă, apoi se închide și arhanghelul continuă să-și rotească paloșul.

Actul II

Fiat voluntas tua! (Facă-se voia ta!)

Scris de George Petrovai

Duminică, 29 Aprilie 2012 21:42 - Ultima actualizare Luni, 30 Aprilie 2012 05:37

O căsuță modestă din lemn și chirpici.

În ea, patru persoane: Adam și Eva, mult schimbați,

împreună cu fiii lor Cain și Abel, doi flăcăi chipeși și zdraveni.

Scena 1 – În faptul zilei

Adam:

(cu însuflețire)

De nopți și nopți îmi dă târcoale

un vis profund și insistent:

(adresându-se cu deosebire Evei)

Fiat voluntas tua! (Facă-se voia ta!)

Scris de George Petrovai

Duminică, 29 Aprilie 2012 21:42 - Ultima actualizare Luni, 30 Aprilie 2012 05:37

Întâi doar eu, apoi cu tine

mă văd în al meu element,

o stare fără de egal

dintr-o grădină, situată

în altă lume, fără timp,

unde iubirea-i laolaltă

cu tinerețea-nveșnicită,

iar din văzduh se-aud cântări

divin șoptite de viori

Fiat voluntas tua! (Facă-se voia ta!)

Scris de George Petrovai

Duminică, 29 Aprilie 2012 21:42 - Ultima actualizare Luni, 30 Aprilie 2012 05:37

și-ntreaga lume-i fericită.

Deodată pacea-i tulburată

de-un gest al tău nesocotit

și-un glas de tunet ne anunță

că raiul nostru s-a sfârșit...

Atât de mult îmi place visul,

c-aș vrea să țin-o veșnicie

cu-a sale bucurii divine

cum pe Pământ nu-i chip să fie.

Eva:

(însuflețindu-se la rândul ei)

De necrezut ce potrivire!

Același vis îl am și eu,

doar că-n final mie-mi apare

un șarpe-duh cu cap de zeu,

care cu voce mătăsoasă

și vorbe dulci ca un poem,

mă-ndeamnă firea să mi-o țin

Fiat voluntas tua! (Facă-se voia ta!)

Scris de George Petrovai

Duminică, 29 Aprilie 2012 21:42 - Ultima actualizare Luni, 30 Aprilie 2012 05:37

și de urmări să nu mă tem.

Abel:

(adînc tulburat)

O, dragi părinți neprețuiți,

e minunat să poți visa!

Dar un miracol se petrece

când visu-n doi e ca-ntr-aievea.

Cum la visări sunt ne-nzestrat

(posibil să le uit pe toate),

Fiat voluntas tua! (Facă-se voia ta!)

Scris de George Petrovai

Duminică, 29 Aprilie 2012 21:42 - Ultima actualizare Luni, 30 Aprilie 2012 05:37

mult mi-ar plăcea să pot zbura,

ca de la vis să trec la fapte.

Pe șoimi și vulturi să-i întrec

când spre tării m-oi avânta

și-apoi pe Lună să cobor

de forțele mi s-or găta...

Cain:

(nemulțumit de întreaga discuție,

□ dar pornit mai ales împotriva lui Abel)

Poftim de ce-i în stare tontul!

Stând toată ziua lângă vite

precum măgarul între oi,

el crede că-i un stup de minte.

Cum de pământ s-a săturat

umblând cu turmele haihui,

privește zi și noapte cerul

de parc-ar fi moșia lui.

Dar l-aș vedea să stea pe brazdă

Fiat voluntas tua! (Facă-se voia ta!)

Scris de George Petrovai

Duminică, 29 Aprilie 2012 21:42 - Ultima actualizare Luni, 30 Aprilie 2012 05:37

și să lucreze cum fac eu;

atunci de stele nu i-ar arde,

ci patul l-ar căta cu greu...

(Adresându-se de data asta direct lui Abel):

Coboară, frate, pe pământ,

menirea să ne-o împlinim!

La țarină vom arde jertfe

ca Domnului să-I mulțumim.

Scena 2

Abel jertfește un miel, iar Cain aduce jertfă din roadele pământului.

Numai jertfa lui Abel este primită de Dumnezeu cu plăcere.

Cain:

(clocotind de furie)

Nu-i drept ca jertfa ta infectă

să-i pară Domnului aleasă,

pe când a lutului rodire

să fie cu dispreț respinsă!

Abel:

(foarte surprins)

Vai, frate, cât de aspru ești!

Să-mi spui cu ce sunt vinovat

de-alegerea făcută-n cer.

Ori crezi că-n spate te-am lucrat?

Nu doar că-i practic imposibil

cu Domnul să te târguiești,

dar alta-i conduita mea:

Fiat voluntas tua! (Facă-se voia ta!)

Scris de George Petrovai

Duminică, 29 Aprilie 2012 21:42 - Ultima actualizare Luni, 30 Aprilie 2012 05:37

Mi-ești drag și vreau să mă-ndrăgești!

Cain:

(scrâșnind din dinți)

Să taci din gură, secătură,

că nu mai sunt stăpân pe mine!

Vrei armonie și iubire

când jertfa mi-a adus rușine?

O, ce de ură-am adunat

de când te știu și până azi!

Chiar firea ta mă îmboldea

să te împiedic ca să cazi...

Abel se întoarce cu spatele pentru a-și șterge lacrimile,

timp în care Cain se apleacă,

pune mâna pe-o piatră și-l lovește cu ea în cap.

Abel cade.

De-abia când constată că și-a ucis fratele,

Cain se dezmeticește și începe să plângă.

Scena 3

Cain:

(smulgându-și părul din cap)

O, Doamne, ce-am putut să fac

cu bestia ce-n mine zace!

L-am omorât pe blândul Abel

ca niciodată să n-am pace.

Întreaga viață-i voi vedea

figura tristă, iubitoare

din clipa când l-am repezit

cu ura mea ucigătoare,

ce inima i-a sângerat-o

înainte să lovesc cu piatra,

și-oi fi întâiul fratricid

sătul să-și mai suporte mutra.

(Se oprește din plâns, își duce mâna la frunte și vorbește precipitat):

Am omorât...Sunt criminal...

Fiat voluntas tua! (Facă-se voia ta!)

Scris de George Petrovai

Duminică, 29 Aprilie 2012 21:42 - Ultima actualizare Luni, 30 Aprilie 2012 05:37

Să fug! Dar cum poți să te-ascunzi

de tine însuți?...Grea povară

să fugi când vrei să te înfunzi...

(Privește-n jur năuc):

Nu-l voi lăsa pe bietul Abel

să fie sfârtecat de fiare!

Am să-l îngrop, ca la-nviere

să sară sprinten în picioare...

(Acoperă cadavrul, apoi o ia la fugă.)

Scena 4

Glasul de tunet al **Domnului** îl încremenește:

Unde-ai pornit în fuga mare

tu-ntruchipare-a rătăcirii?

Ai mâinile scăldate-n sânge,

iar firea ta-i dușmană Firii...

Fiat voluntas tua! (Facă-se voia ta!)

Scris de George Petrovai

Duminică, 29 Aprilie 2012 21:42 - Ultima actualizare Luni, 30 Aprilie 2012 05:37

Credeai că poți să te ascunzi

de ochiul meu preavigilent,

când sângele lui Abel strigă

că te-ai purtat ca un dement?

(Cain tremură și cade cu fața la pământ, murmurând: Îndurare, Doamne!)

Domnul continuă:

Nu îndurare ți se cade

după a ta nesocotință,

ci de căință și ispașă

Fiat voluntas tua! (Facă-se voia ta!)

Scris de George Petrovai

Duminică, 29 Aprilie 2012 21:42 - Ultima actualizare Luni, 30 Aprilie 2012 05:37

e mare, mare trebuință...

Dar dacă viața-ți este dragă

chiar cu torturi de nedescris,

ți-o dăruiesc, ca traiul zilnic

să te scufunde în abis:

Un semn te va feri de moarte,

luându-ți dreptul de-a muri

până ce Eu voi socoti

că le-ai plătit din plin pe toate.

Scena 5

Apare **Ispititorul** în chip de om, șchiopătând ușor și cu fața numai zâmbet:

Mă bucur mult, iubite Cain,

că te-ntâlnesc și-om vorovi –

acuma că sentința-i dată,

gândește-te la ce va fi:

Ca să-ți trăiești cu cap viața

Fiat voluntas tua! (Facă-se voia ta!)

Scris de George Petrovai

Duminică, 29 Aprilie 2012 21:42 - Ultima actualizare Luni, 30 Aprilie 2012 05:37

de mititel nemuritor,

nu doar de sfaturi e nevoie,

ci și de-un braț ocrotitor.

Cain:

(încă vizibil marcat de „întâlnirea” cu Domnul)

De unde naiba-ai apărut,

că nu te-am mai văzut pe-aici?

Ispititorul:

Fiat voluntas tua! (Facă-se voia ta!)

Scris de George Petrovai

Duminică, 29 Aprilie 2012 21:42 - Ultima actualizare Luni, 30 Aprilie 2012 05:37

Sunt brațul care-ți trebuiește

și vreau să devenim amici.

Cain:

(neîncrezător și ironic)

Ia uite ce noroc pe mine

cu-așa o faină întâmplare!...

De nu ți-i cu bănat, amice,

aș vrea să știu în ce ești tare.

Fiat voluntas tua! (Facă-se voia ta!)

Scris de George Petrovai

Duminică, 29 Aprilie 2012 21:42 - Ultima actualizare Luni, 30 Aprilie 2012 05:37

Ispititorul:

(rânjind)

Destule pot părinții tăi

să îți vorbească despre mine;

(apoi foarte serios)

Oricum, te pot asigura

că fac de toate foarte bine.

Cain:

(dând să plece)

Fiat voluntas tua! (Facă-se voia ta!)

Scris de George Petrovai

Duminică, 29 Aprilie 2012 21:42 - Ultima actualizare Luni, 30 Aprilie 2012 05:37

Ești un ridicol fanfaron!

Ispititorul:

(apucându-l de mână)

Mă rog matale, ce-ai dori

să fac ca să te pot convinge?

Poate rotundu-l vrei zări?

De-abia rostește întrebarea și amândoi se înalță atât de sus,

încât Pământul le apare în fața ochilor ca o bilă rotundă.

Fiat voluntas tua! (Facă-se voia ta!)

Scris de George Petrovai

Duminică, 29 Aprilie 2012 21:42 - Ultima actualizare Luni, 30 Aprilie 2012 05:37

Cain:

(ștergându-și sudoarea de pe frunte după revenirea instantanee,

exact pe locul de unde s-au înălțat)

Halal să-ți fie de ispravă,

da' știu că ai putere multă!

(cu îngrijorare)

N-oi fi cumva chiar Necuratul?

Ispititorul:

(cu trufie)

Ce-ți pasă cine te ajută

când pân' la gât ești îngropat?

Dar oamenii așa-s făcuți,

ca firu-n patru să-l despice

și-apoi să cadă în rahat...

Vizibil mulțumiți de cum a decurs întâlnirea dintre ei,

Cain și Ispititorul își strâng mâinile, astfel pecetluind prietenia.

Actul III

Aceeași căsuță din Actul II.

În ea trei persoane: Adam și Eva, deja bătrâni de-a binelea,

împreună cu flăcăiandrul Set, ultimul lor născut.

Scena 1

Adam:

Și iac-așa trecură anii,

iar noi trecutu-ne-am cu ei,

încât din junii de-altădată,

azi am ajuns doi bătrânei.

Dar nu din bătrânețe vine

durerea noastră, scumpă Eva,

- știut fiind că-i inerentă -,

ci seva-i vine din altceva:

Pierduți sunt primii doi născuți

Fiat voluntas tua! (Facă-se voia ta!)

Scris de George Petrovai

Duminică, 29 Aprilie 2012 21:42 - Ultima actualizare Luni, 30 Aprilie 2012 05:37

- Abel ucis din invidie,

Cain ucigaşul dus în lume –

şi-n veci cu noi n-o să mai fie!

Sau poate-n mare mila Sa,

Domnul mai iute ne-a uni

- prin moarte ori prin înviere –

şi-n inimi pacea va veni...

Set:

(foarte agitat)

Fiat voluntas tua! (Facă-se voia ta!)

Scris de George Petrovai

Duminică, 29 Aprilie 2012 21:42 - Ultima actualizare Luni, 30 Aprilie 2012 05:37

Mă mir că până azi n-ați spus

un cuvântel de frații mei!

Nu credeți că sunt demn să știu?

Sau e tabú să pomeniți de ei?

Eva:

Să nu ne judeci, fiu iubit,

pentru o vină-nchipuită!

N-am abordat această temă,

căci drama prin tăcere-i domolită.

Scena 2

Intră **Ispititorul**, ca întodeauna tânăr și surâzător:

Ce mult mă bucur, dragii mei,

că ne-ntâlnim din când în când!

Numai atunci putem vorbi

de cele care zac în gând...

O, știu, vi-i greu să tot trudiți,

Fiat voluntas tua! (Facă-se voia ta!)

Scris de George Petrovai

Duminică, 29 Aprilie 2012 21:42 - Ultima actualizare Luni, 30 Aprilie 2012 05:37

captivi cu gându-n tragedie!

Nici mie nu-mi este ușor

având Pământu-n custodie.

Tot alergând să pregătesc

terenul pentru viitor,

ca oamenii ce vor veni

să se urască cu mult spor,

nu știu odihna cum arată,

nici dacă-i zi ori noapte-adâncă.

(cu fină ironie)

Fiat voluntas tua! (Facă-se voia ta!)

Scris de George Petrovai

Duminică, 29 Aprilie 2012 21:42 - Ultima actualizare Luni, 30 Aprilie 2012 05:37

Cu slujba nu-i de şuguit,

c-o pierzi şi naiba de mănâncă...

(Apoi, după ce oftează adânc):

Pesemne vouă vi se pare

că-i fericire-n nemurire.

Vă dau cuvântul meu de-onoare

(pe care o posed din fire),

Că nemurirea-i o năpastă

Fiat voluntas tua! (Facă-se voia ta!)

Scris de George Petrovai

Duminică, 29 Aprilie 2012 21:42 - Ultima actualizare Luni, 30 Aprilie 2012 05:37

și-un jug de fier pe gâtul meu,

de care mi-aș dori să scap

la schimb c-un alt model de *eu*.

Dar ăsta-i jocul: Muritorii

vor moartea s-o îngenuncheze,

pe când nemuritorii-ar vrea

ca efemerul să-i distreze...

(Dă să iasă, dar se întoarce și adaugă):

Tot trăncănind era să uit:

Fiat voluntas tua! (Facă-se voia ta!)

Scris de George Petrovai

Duminică, 29 Aprilie 2012 21:42 - Ultima actualizare Luni, 30 Aprilie 2012 05:37

Din Nod aveți urări de bine

de la feciorul vostru Cain!

Amic la toartă e cu mine...

(*lese*)

Scena 3

Set

(*înfiorându-se*)

Fiat voluntas tua! (Facă-se voia ta!)

Scris de George Petrovai

Duminică, 29 Aprilie 2012 21:42 - Ultima actualizare Luni, 30 Aprilie 2012 05:37

Văleu cât poate să vorbească

ființa asta reptilină!

Mi-a provocat aceeași silă

pe care-o simți lâng-o jivină.

(Adam și Eva se privesc semnificativ.)

Adam:

(*visător*)

L-am cunoscut și noi cândva

în circumstanțe mai aparte;

părea un vis, dar astăzi știu

Fiat voluntas tua! (Facă-se voia ta!)

Scris de George Petrovai

Duminică, 29 Aprilie 2012 21:42 - Ultima actualizare Luni, 30 Aprilie 2012 05:37

că n-am visat, ci c-au fost fapte.

Eva:

(*adânc mișcată*)

Din tot ce-a fost, ne-a mai rămas

doar nostalgia nesfârșită –

puteam fi tineri și eterni

de făceam față la ispită...

(Eva plânge încetișor, Adam cade pe gânduri.

Fiat voluntas tua! (Facă-se voia ta!)

Scris de George Petrovai

Duminică, 29 Aprilie 2012 21:42 - Ultima actualizare Luni, 30 Aprilie 2012 05:37

Deși foarte nedumerit, Set crede că părinții lui aiurează,

așa că nu-i mai întreabă nimic.)

Scena 4

Glasul Domnului:

Voi oameni osândiți de timp

după edenica ratare,

aveți acum de luptat

pentru a voastră înălțare.

În lupta fără de răgaz

cu rău-n inimi încuibat,

veți arăta spre ce optați:

Vecia sau canonul ne-ncetat!

Eu v-am făcut și vă iubesc

cu dragoste de Absolut;

dar veți putea veni la Mine

doar după ce de rău v-ați rupt,

Fiat voluntas tua! (Facă-se voia ta!)

Scris de George Petrovai

Duminică, 29 Aprilie 2012 21:42 - Ultima actualizare Luni, 30 Aprilie 2012 05:37

smulgând adică fără milă

păcatul care v-a-nrobit,

ca iar să fiți ce-ați fost cândva

când în Eden v-am găzduit.

Corul îngerilor:

Lăudat să fie-n veci

Cel ce toate le-a făcut;

Lui să-I mulțumim,

pe El să-L iubim.

Fiat voluntas tua! (Facă-se voia ta!)

Scris de George Petrovai

Duminică, 29 Aprilie 2012 21:42 - Ultima actualizare Luni, 30 Aprilie 2012 05:37

▯ **AUTOR: George PETROVAI**

Sighetul Marmăției, Aprilie 2012